

[Petra Petersen.]

Mødre og Børn har ikke gode Kaar i vort Land, og derfor ser man, at paa Trods af Truselen om Straf, hvis Kvinden afbryder sit Svangerskab, er Aborterne i stadig Stigen. Siden 1935 er Aborternes Antal i København blevet forøget til det tredobbelte. At der foruden de kontrollerede Aborter finder et stort Antal Aborter Sted, som er fuldstændig ukontrollable, er ganske givet. Man kan vel ikke sige, at alle Aborter er kunstigt fremkaldt, men langt de fleste hører til de saakaldte kriminelle.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvad disse Aborter betyder for Kvindens Liv og Helbred. Kvindelægerne har ofte nok oplyst om de Summer af Lidelser, ogsaa de psykiske, som kan føres tilbage til en Abort. Mødrehjælpens Leder, Fru Vera Skalts, oplyser i Dansk Kvindesamfunds Blad, „Kvinden og Samfundet“ for Juni i Aar, at i 1940—41 henvendte 230 Kvinder sig til Mødrehjælpen med Ønske om at faa deres Svangerskab afbrudt. I 1946—47 var det tilsvarende Tal ca. 1 500. Ca. Halvdelen af disse Kvinder har anført daarlige økonomiske Forhold som Hovedmotiv til deres Ønske om Afbrydelse af Svangerskab. Mødrehjælpen, hvis Opgave det er at opmuntre disse Kvinder og formaa dem til at gennemføre deres Svangerskab, er i i sit Arbejde alt for afhængig af privat Støtte. Jeg henleder den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Mødrehjælpsinstitutionen, hvis store Arbejde vi alle anerkender, er ikke i Stand til at yde den gravide Kvinde den økonomiske Hjælp, som ofte er en Forudsætning for, at ikke ogsaa hun gaar den farlige Vej: til den kriminelle Abort. Mødrehjælpsinstitutionen maa have et klækkeligt Tilskud.

Som et Led i Bekæmpelsen af de mange Aborter maa Spørgsmaalet om Oprettelse af Seksualklinikker nu tages op. Vi kan alle være enige om, at Forebyggelse af et uønsket Svangerskab er bedre end en Afbrydelse. Naar vi ved, at 10 pCt. af alle Børn, som fødes her i Landet, fødes uden for Ægteskab, trænges der til bedre Seksualoplysning. Mange Taarer og megen Sorg vilde være sparet, om vore unge i Tide havde faaet den rette Oplysning, og mange unge Ægtefæller, hvis Økonomi er haardt truet af alt for mange Fødsler, savner en Seksualklinik, hvortil de kan henvende sig og faa de nødvendige Oplysninger.

Da Befolkningss Kommissionen i Midten af 30erne udarbejdede sine Betænkninger, blev ogsaa Spørgsmaalet om Oprettelse af Seksualklinikker drøftet. Kommissionens

Medlemmer var med Undtagelse af det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit enige i det betimelige i at oprette Seksualklinikker. Socialdemokratisk Kvindeforening rettede dengang en Henvendelse til Befolkningss Kommissionen med Krav om disse Klinikker. Det er nu 11 Aar siden, men de socialdemokratiske Kvinder staar sikkert fast ved deres Krav, og Udviklingen siden da, hvor Aborternes Antal er steget til det tredobbelte alene i København, viser, at nu haster det.

Befolkningss Kommissionen af 1935 udarbejdede ogsaa et udmærket Forslag til Lov om Moderskabsydelse, et Forslag, som for længst burde have været gennemført ved Lov. Ingen af Rigsdagens Partier, der havde Medlemmer i Befolkningss Kommissionen, har i de Aar, der er gaaet, siden Lovforslaget blev udarbejdet af Kommissionen, fundet det fornødent at fremsætte Forslaget til Vedtagelse paa Rigsdagen, før jeg paa mit Partis Vegne fremsatte det som Lovforslag i forrige Rigsdagssamling. Lovforslaget blev slyttet og kom aldrig til første Behandling her i Tinget, men nu har vi faaet en socialdemokratisk Regering og burde dermed have faaet en ny Politik. Nu er der Mulighed for at faa Lovforslaget gennemført. En af Socialdemokratiets ledende Folk, der af Rygtet var udpeget til efter Valget at blive Socialminister, naar der blev en socialdemokratisk Regering, lovede mig paa et Valgmøde i Odense, at saafremt han blev Socialminister, vilde han gennemføre Moderskabsydelsen. Han blev ikke Socialminister, men det var vel ikke paa Grund af dette hans Løfte, at han ikke blev det. Jeg ved ikke, om den højtærede Socialminister vil overtage sin Partifælles Løfte, men den højtærede Statsminister lovede i sin Programtale at forbedre Kaarene for de daarligst stillede Mødre og Børn. Moderskabsydelsen skal sikre en kontant Hjælp ved Barnets Fødsel, Hjælp til Barnets første Udstyr samt Hushjælp i 10 Dage efter Fødselen. Lovforslaget indeholder desuden Forbud mod at afskedige en Kvinde paa Grund af Gravditet eller Fødsel og sikrer hende Svangerskabshvile med Ret til Dagpenge, saafremt hun deltager i erhvervsmæssigt Arbejde uden for eget Hjem eller egen Bedrift. Naar man ved, at en væsentlig Del af de gravide Kvinder, der søger Moderskabsinstitutionen med Ønske om Afbrydelse af Svangerskabet paa Grund af daarlige økonomiske Forhold, er gifte Kvinder, forstaar man, at Moderskabsydelsen er paakrævet. Det at faa et nyt Barn i Familien betyder, at en i Forvejen belastet Økonomi bliver yderligere belastet. Det betyder, at Moderen under Svanger-